

ΤΗ Ι' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2024.
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Ἡχος βαρύς.
Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου
παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος
Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της ημέρας:
<https://www.synaxarion.gr/gr/m/3/d/10/saintlist.aspx>

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Άμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

- **Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,**
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἰμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδαις τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς ἄγγελους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
 - Ἄβυσσος ὡς ἰμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα.
 - Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
 - Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

- "Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
ἀνάμεσον τῶν ὄρέων διελεύσονται
ἄδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 - Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ
ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι,
καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
 - Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ
οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου,
αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 - Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
 - "Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- "Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

- Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 - Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.
 - Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου **αὐτοῖς συλλέξουσιν.**
 - **Άνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.**
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 - "Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίᾳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.
- Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίᾳ.
- Ἔκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
”Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,

όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
 Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ό β' χορός.

- . Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.
 - Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη
μου.
 - Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι
προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.
 - Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
 - Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ
ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ
λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
 - “Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
 - Ἀκούσονται τὰ ὥντα μου, ὅτι
ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ

τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

- “Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἡς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἔργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν παρέλθω.

➤ **Ψαλμὸς 141.**

- Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἡ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἴ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἴ ἐν γῇ ζώντων.
- Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
- Ρῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἔχος βαρὺς.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες· Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ ἀνταποδῷς μοι.

Ἔχος βαρὺς.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς, θανάτῳ δὲ ὡς Θεός, θάνατον ἐνέκρωσας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἔχος βαρὺς.

Ἄπόστολοι ἰδόντες τὴν Ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν Ἀγγελικήν. Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας, ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἔχος βαρὺς.

Κἄν συνελήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μου εἴ Θεός, καὶ οὐκ

αἰσχύνομαι, ἐμαστίχθης τὸν νῶτον, οὐκ
ἀρνοῦμαι. Σταυρῷ προσηλώθης, καὶ οὐ
κρύπτω· εἰς τὴν Ἔγερσίν σου καυχῶμαι· ὁ
γὰρ θάνατος σου ζωή μου. Παντοδύναμε
καὶ φιλάνθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,
Κύριε τὶς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμὸς ἔστιν.

Ὕχος βαρὺς.

Δαυΐτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν,
Χριστὸς μεγαλειότητα, ἐν Σιών, τὴν
οἰκείαν Μαθηταῖς ἔξεκάλυψεν, αἰνετὸν
δεικνὺς ἐαυτόν, καὶ δοξαζόμενον ἀεί,
σὺν Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι ἀγίῳ,
πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον,
ὕστερον δὲ δι' ἡμᾶς, σεσαρκωμένον, καὶ
νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ
ἀναστάντα κατ' ἔξουσίαν ὡς
φιλάνθρωπον.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὕχος βαρὺς.

Κατῆλθες ἐν τῷ Ἀδῃ Χριστὲ ὡς
ἡβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς
Θεὸς καὶ Δεσπότης, καὶ ἀνέστης
τριήμερος, συναναστήσας τὸν Ἀδάμ, ἐκ
τῶν τοῦ Ἀδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς,
κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· Δόξα τῇ
Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

**Στιχηρὰ, Τριωδίου Ἕχος πλ. β'. Ὁλην
άποθέμενοι.**

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

“Οταν μέλλης ἔρχεσθαι, κρίσιν δικαίαν
ποιῆσαι, Κριτὰ δικαιότατε, ἐπὶ θρόνου
δόξης σου καθεζόμενος· ποταμὸς
πύρινος, πρὸ τοῦ σοῦ Βήματος
καταπλήττων ἔλκει ἄπαντας,
παρισταμένων σοι, τῶν ἐπουρανίων
Δυνάμεων, ἀνθρώπων κρινομένων τε,
φόβῳ καθ' ἂ ἔκαστος ἔπραξε· τότε ἡμῶν
φεῖσαι, καὶ μοίρας καταξίωσον Χριστέ,
τῶν σωζομένων ὡς εὔσπλαγχνος, πίστει
δυσωποῦμέν σε.

Στίχ. “Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Βίβλοι ἀνοιγήσονται, φανερω-θήσονται
πράξεις, ἀνθρώπων ἐπίπροσθεν, τοῦ
ἀστέκτου Βήματος, διηχήσει δέ, ἡ κοιλὰς
ἄπασα, φοβερῷ βρύγματι, τοῦ
κλαυθμῶνος, πάντας βλέπουσα τοὺς
ἀμαρτήσαντας, ταῖς αἰώνιζούσαις
κολάσεσι, τῇ κρίσει τῇ δικαίᾳ σου,
παραπεμπομένους, καὶ ἄπρακτα,
κλαίοντας Οἰκτίρμον· διό σε δυσωποῦμεν
ἀγαθέ· Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε,
μόνε Πολυέλεε.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἡχήσουσι σάλπιγγες, καὶ κενωθήσονται
τάφοι, καὶ ἔξαναστήσεται, τῶν
ἀνθρώπων τρέμουσα, φύσις ἄπασα· οἱ
καλὰ πράξαντες ἐν χαρᾶ χαίρουσι,
προσδοκῶντες μισθόν λήψεσθαι, οἱ
ἀμαρτήσαντες, τρέμουσι δεινῶς
όλολύζοντες, εἰς κόλασιν πεμπόμενοι,
καὶ τῶν ἐκλεκτῶν χωριζόμενοι· Κύριε τῆς
δόξης, οἴκτείρησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθός, καὶ
τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἡγαπηκότων
σε..

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αύτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κλαίω καὶ ὄδύρομαι, ὅταν εἰς αἴσθησιν
ἔλθω, τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, σκότος τὸ
ἔξωτερον, καὶ τὸν τάρταρον, τὸν δεινὸν
σκώληκα, τὸν βρυγμὸν αὔθις τε, τῶν
όδόντων, καὶ τὴν ἄπαυστον, ὄδύνην
μέλλουσαν, ἔσεσθαι τοῖς ἄμετρα
πταίσασι, καὶ σὲ τὸν Ὑπεράγαθον, γνώμῃ
πονηρᾶ παροργίσασιν ᾧν εἴς τε καὶ
πρῶτος, ὑπάρχω ὁ ταλαίπωρος ἐγώ·
ἄλλὰ Κριτὰ τῷ ἐλέει σου, σῶσόν με ὡς
εὕσπλαγχνος.

Δόξα... Ἰδιόμελον Ἡχος πλ. δ'.

"Οταν τίθωνται θρόνοι, καὶ ἀνοίγωνται
βίβλοι, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέζηται, ὃ
ποῖος φόβος τότε!. Ἀγγέλων

παρισταμένων ἐν φόβῳ, καὶ ποταμοῦ
πυρὸς ἔλκοντος, τί ποιήσομεν τότε οἱ ἐν
πολλαῖς ἀμαρτίαις ύπεύθυνοι ἄνθρωποι;
"Οταν δὲ ἀκούσωμεν καλοῦντος αὐτοῦ,
τοὺς εὔλογημένους τοῦ Πατρὸς εἰς
βασιλείαν, ἀμαρτωλούς δὲ
ἀποπέμποντος εἰς κόλασιν, τίς
ὑποστήσεται τὴν φοβερὰν ἐκείνην
ἀπόφασιν; Ἄλλὰ μόνε φιλάνθρωπε
Σωτήρ, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, πρὶν τὸ
τέλος φθάσῃ, διὰ τῆς μετανοίας
ἐπιστρέψας ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος βαρὺς.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν
Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος, ὑπὲρ
λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ
τόκου σου, ἐρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ
δύναται· παραδόξου γὰρ οὕσης τῆς
συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ
τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται
Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε
πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες,
δεόμεθά σου ἐκτενῶς. **Πρέσβευε τοῦ**
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,**

Ίησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἴδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.

"Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας. Ἡχος β'.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὔπρέπειαν
ἐνεδύσατο.

Στίχος. Ένεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν
ἐνεδύσατο.

Στίχος. Καὶ γάρ ἐστερέωσε τήν
οἰκουμένην, ἢτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν
ἐνεδύσατο.

ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἔλέησον.
- **·Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου)**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
 - **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου)**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν

τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

• **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

“Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης:
‘Αμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.**

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.**

**Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ**

Ἄγιω Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

·Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **"Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **X**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **T**ῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ό Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Tὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Kύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ύπεκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ

αύτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Ἐ̄η τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Εἰς τὸν στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρὰ. Τὸ Ἄναστάσιμον. Ἡχος Βαρὺς.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκὶ σου, Κύριε δόξα σοι.

**Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εύπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.**

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν· ἐκ τῆς τοῦ Ἀδου γὰρ τυραννίδος, ἡμᾶς

ἡλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου
Ἐγέρσεως, ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. **Καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.**

Ὑπὸ τὸν Ἀδην κατελθὼν Χριστέ, Θάνατον
ἐσκύλευσας, καὶ τριήμερος ἀναστάς,
ἡμᾶς συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν
παντοδύναμον”Εγερσιν, Κύριε
φιλάνθρωπε.

Στίχ. **Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.**

Φοβερὸς ὥφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος
ώς ὁ ὑπνῶν, ἀναστὰς δὲ τριήμερος ὡς
δυνατός, τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας
κραυγάζοντα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου,
μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα .. Ἡχος πλ. δ'.

Οἵμοι μέλαινα ψυχή! ἔως πότε τῶν
κακῶν οὐκ ἐκκόπτεις; ἔως πότε τῇ
ράθυμίᾳ κατάκεισαι; τί οὐκ ἐνθυμῇ τὴν
φοβεραν ὥραν τοῦ θανάτου; τί οὐ
τρέμεις ὅλη τὸ φρικτόν Βῆμα τοῦ
Σωτῆρος; ἢρα τί ἀπολογήσῃ, ἢ τί
ἀποκριθήσῃ; τὰ ἔργα σου παρίστανται
πρὸς ἔλεγχόν σου, αἱ πράξεις σου
ἔλέγχουσι κατηγοροῦσαι. Λοιπὸν ὡς
ψυχή, ὁ χρόνος ἐφέστηκε· δράμε,
πρόφθασον, πίστει βόησον. “Ημαρτον
Κύριε, ἡμαρτόν σοι, ἀλλ' οἴδα
φιλάνθρωπε τὸ εὔσπλαγχνόν σου, ὁ

ποιμὴν ὁ καλός, μὴ χωρίσης με, τῆς ἐκ
δεξιῶν σου παραστάσεως, διὰ τὸ μέγα
σου ἔλεος.

Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'.

Ἄνυμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν
ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ
Θεοῦ τοῦ Υψίστου, σῶν οἰκετῶν
παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι
χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν
πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας
προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι
πάντας ἡμᾶς.

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.**

Τρισάγιον.

“Ἄγιος ὁ Θεός, “Ἄγιος Ἰσχυρός, “Ἄγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἐκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (**ἐκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὃς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἔφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὃς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ἀύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον,
 ἡνέῳξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν
 Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ
 τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύγγειν ἐπέταξας·
 ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, **παρέχων τῷ**
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα,
 τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ
 λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε·
 σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ,
 ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἡ πρὸ

τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος,
καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὕσα Παρθένος.

·Ο διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα¹
ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων,
Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,

έπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

• "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

• "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Απόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ο Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ὅν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

Ἄμην.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντας Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ
Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

**ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας Αύτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,
καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ
σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.**

Ἄμην.

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμην.

**ΤΗ Ι' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2024.
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Ἡχος βαρύς.**

Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου
παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος
Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ.

ΟΡΘΡΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ
σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

Τρισάγιον.

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἐκ γ'**). ”

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (Ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

·Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
 ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
 οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
 εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
 πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
 αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
 συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
 εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
 μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
 πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
 ὄρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
 ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
 αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
 τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εύσεβῶν καὶ
 ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
 ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

“Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

- ❖ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ (**ἐκ γ'**).
- ❖ Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου (**ἐκ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

- ❖ Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἔμε·
- ❖ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ
ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
- ❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

- ❖ ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα·
ἔξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
- ❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιθεμένων μοι.
- ❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός
μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
- ❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν
λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα·
ἔξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς 37.

- ❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.
- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ
μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην
ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου·
- ❖ ἔκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἥως σφόδρα, ὡρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἕγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
- ❖ καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- ❖ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
- ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
- ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
- ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορήμόνησαν.

- ❖ ὅτι ἔγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.
- ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
 - ❖ οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
 - ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
 - ❖ μὴ ἔγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ μὴ ἔγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

- ❖ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
- ❖ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἵδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

- ❖ οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς
μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος
ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη
ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
- ❖ εἰ ἔμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς
στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων
εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βιοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὥπισω σου,
ἔμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν
ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ
κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς
χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων
ἔσονται.
- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ
τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν
αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι
ἐγενήθης βιοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὥπισω σου,
ἔμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα,
Δόξα σοι ό Θεὸς (**έκ γ'**).
Κύριε, ἐλέησον. (**έκ γ'**).
Δόξα ... Καὶ νῦν ...**

Ψαλμὸς 87.

- ❖ **Κύριε ό Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,**
ήμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον
σου·
- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή
μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν
μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ
ἡ ζωή μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·
❖ προσελογίσθη μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην
ώσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς
έλεύθερος,
- ❖ ώσει τραυματίαι καθεύδοντες ἐν
τάφῳ, ὃν οὐκ ἔμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ
τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
- ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
- ❖ ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ό θυμός σου,
καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου
ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
- ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ'
ἔμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς,
- ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
οἱ ὄφθαλμοί μου ἤσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας.

- ❖ έκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν
ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς
μου·
- ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια;
ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονται σοι;
- ❖ μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ
ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ
ἀπωλείᾳ;
- ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῇ ἐπιλελησμένῃ;
- ❖ κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἔκέκραξα, καὶ
τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
- ❖ ίνατί, Κύριε, ἀπαθῆ τὴν ψυχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
- ❖ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἐξηπορήθην.
- ❖ ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
- ❖ ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
- ❖ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ
πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου
ἡμέρας ἔκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον
σου

❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

- ❖ Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ·
- ❖ εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
- ❖ τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
- ❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
- ❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
- ❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῦμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
- ❖ ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
- ❖ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
- ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
- ❖ καθὼς οίκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- ❖ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
- ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
- ❖ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

- ❖ εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
- ❖ εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

- ❖ **Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς** μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
- ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
- ❖ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
(διάψαλμα).
- ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·

- ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
- ❖ ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ
ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἔλπισα·
- ❖ γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ
πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἡρα τὴν ψυχήν
μου·
- ❖ ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε,
ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου·
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει
με ἐν γῇ εὐθείᾳ. ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός
σου, Κύριε, ζήσεις με,
- ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλει
σου ἔξιλοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου
- ❖ καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας
τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν.

- ❖ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς
κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (**ἐκ β'**).
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει
με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'**).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εύσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εύσεβοῦ ἡμῶν
"Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας

ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ὥσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ

άειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον,
ήνεωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν
Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ
τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύγγειν ἐπέταξας·

ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ ...

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον,
ήνεῳδας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν
Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ
τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύγγειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα,
τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ
λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε·
σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ,
ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἡ πρὸ
τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος,
καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὕσα Παρθένος.

**"Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Ἡχος Βαρὺς.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ
σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς
βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται
ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἀγγελοι
ἔδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυναῖκες
δὲ ἐκραύγαζον· Ἄνεστη ὁ Κύριος,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί ...

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν
θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον,
τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας
Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος· δόξα
σοι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα,
τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ
λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε·
σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ,
ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἡ πρὸ
τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος,
καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὕσα Παρθένος.

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἔτερα Ἱχος
Βαρὺς.**

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εύθες δι’ αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα Πατρί ...

Ἐπὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον γυναικες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; Ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἀγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος· ἀεὶ εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ Ἱχος πλ. α'.

Στίχ. Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὄρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἴσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἅγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, "Ιδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτήρ γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Στίχ. Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἅγγελος, καὶ εἶπε' Θρήνους ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Στίχ. Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἅγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί ... Τριαδικὸν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν

Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ ούσίᾳ, σὺν τοῖς
Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἄγιος, Ἄγιος,
Ἄγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,
τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὕα,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρέεύσαντα ζωῆς,
ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ
σαρκωθείς **Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.**

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός.

"Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι ηύλόγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασται σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος Βαρὺς.

Ο ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ
ύπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν
με τῇ ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς
φιλάνθρωπος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ.

Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης
ἐπιστρέψας, κάμε Σωτὴρ ζώωσον,
ἔξαίρων δουλοπαθείας.

**Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας
μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέψεται,
δράγματα ἀειζωοτροφίας.**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν...

**Ἀγίω Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων
θησαυρισμάτων, ἔξ οὗ σοφία, σύνεσις,
φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμή, καὶ
κράτος.**

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἴκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι, πατρῷα δόγματα υἱοθεσίας.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ἄγιω Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὔρόντες, νῦν καὶ ἀεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ἄγιω Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα· ὅμοδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον.

Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἄναστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἄναστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οτι”Ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἀγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (**ἐκ γ'**).

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (**γ'**).

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ιωάννην** ἀγίου

Εὐαγγελίου.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'.

'Εκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κ' 1 – 10.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων Μαρία ἡ

**Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωΐ σκοτίας ἔτι
οὕσης, εἰς τὸ μνημεῖον' καὶ βλέπει τὸν
λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει
οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ
πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ
Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἡραν τὸν
Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν
ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος
καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἥρχοντο εἰς τὸ
μνημεῖον. Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὄμοι· καὶ ὁ
ἄλλος μαθητής προέδραμε τάχιον τοῦ
Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ
μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει
κείμενα τὰ ὄθόνια' οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.
Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν
αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
θεωρεῖ τὰ ὄθόνια κείμενα' καὶ τὸ
σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ,
οὐ μετὰ τῶν ὄθονίων κείμενον, ἀλλὰ
χωρὶς ἐντευλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. Τότε
οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητής ὁ
ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε,
καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γάρ ἥδεισαν τὴν
Γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς
ἔαυτοὺς οἱ μαθηταί.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
 προσκυνήσωμεν Ἀγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
 τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
 σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
 ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
 δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς
 σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
 ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
 προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
 Ἀνάστασιν, ἵδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
 Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ
 παντὸς εὔλογοῦντες τὸν Κύριον,
 ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν
 γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, **Θανάτῳ**
θάνατον ὥλεσεν.

Ψαλμὸς 50.

- ‘Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα¹
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
 μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
 ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
 καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
 καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι
 διαπαντός.

- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἔξαλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εύθες ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

- ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα ούκ εὔδοκήσεις.
- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς ούκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
- Και ελέησόν με ο Θεός.
-
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
- Και ελέησόν με ο Θεός.

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. δ'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας,
ζωοδότα·* ὥρθηζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου*
πρὸς ναὸν τὸν ἄγιόν σου,* ναὸν φέρον
τοῦ σώματος* ὅλον ἐσπιλωμένον·* ἀλλ'

ώς οίκτιρμων κάθαρον* εύσπλάγχνω
σου ἐλέει.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

Τῆς σωτηρίας εὕθυνόν μοι τρίβους,
Θεοτόκε.* αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα*
τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις,* ὡς ἡράθύμως τὸν
βίον μου* ὅλον ἐκδαπανήσας.* ταῖς σαῖς
πρεσβείαις ρῦσαι με* πάσης
ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οίκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι
δεινῶν* ἐννοῶν ὁ τάλας,* τρέμω τὴν
φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως.* ἀλλὰ
θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὔσπλαγχνίας
σου,* ὡς ὁ Δαυΐδ βιῶ σοι.* Ἐλέησόν με,
ὁ Θεός,* κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οίκτιρμοῖς ...

ΚΑΝΟΝΕΣ.

**ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ' Ὁδὴ α'. Ἡχος
Βαρὺς. Ο Είρμός.**

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν
μετήχθη, ἡ πρὶν εύδιάχυτος, ύδάτων
φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας,
ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὥδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. **Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,**
Κύριε.

Κέκριται τοῦ Θανάτου, ἡ τυραννίς διὰ
ξύλου, ἀδίκω Θανάτω σου,
κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ
σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως
ἐκβέβληται.

Στίχ. **Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,**
Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὄδοιςι
μὴ σθένων, συντρῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς
σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς
όδύνας, λύσας τοῦ Θανάτου, ἀνέστης
τριήμερος.

Στίχ. **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Θεοτοκίον

Λέλυνται αἱ ὄδύναι, αἱ τῆς προμήτορος
Εὕας· ὡδῖνας λαθοῦσα γάρ,
ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς
Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, **σὲ πάντες**
δοξάζομεν.

Ο Κανὼν τοῦ Τριαδίου Ἡχος πλ. β'
Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς.

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα**
σοι.

**Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτήν, τῆς
παναρρήτου σου παρουσίας φρίττω
ἐννοῶν, δεδοικώς προορῶ, ἐν ᾧ
προκαθίσεις κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς,
Θεέ μου Παντοδύναμε.**

**Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι.**

**Οτε ἥξεις ὁ Θεὸς ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι,
τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, καὶ μὲ
ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαι σοι Χριστέ, τὸν
ἄθλιον ἀξίωσον.**

**Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι.**

**Δεῦρο λάβε μοι ψυχή, αὔτὴν τὴν ὕραν
καὶ τὴν ἡμέραν, ὅταν ὁ Θεὸς ἐμφανῶς
ἐπιστῇ καὶ θρήνησον, κλαῦσον,
εὔρεθῆναι καθαρά, ἐν ὕρᾳ τῆς ἐτάσεως.**

**Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι.**

**Ἐξιστᾷ με καὶ φοβεῖ, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον
της γεέννης, σκώληξ ὁ πικρός, τῶν
όδόντων βρυγμός, ἀλλ' ἄνες μοι ἄφες,
καὶ τῇ στάσει με Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν
σου σύνταξον.**

**Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι.**

**Τῆς εύκταίας σου φωνῆς, τῆς τοὺς Ἅγίους
σου προσκαλούσης, ἐπὶ τὴν χαράν, ἦς
ἀκούσω κάγώ, ὁ τάλας καὶ εῦρω,
βασιλείας οὐρανῶν, τὴν ἄρρητον
ἀπόλαυσιν.**

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ εἰσέλθης μέτ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων
μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ
εὔθυνων ὄρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου,
παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με
Παντοδύναμε.

Δόξα ...

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία
πάντων, τελεταρχική ὑπεράρχιε, αὐτὴ¹
ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ
Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὶς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα
πατρῷῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ
Πατὴρ πλὴν Μητρός, παράδοξον τέρας!
Σὺ γὰρ ἔτεκες Ἀγνή, Θεὸν ὄμοῦ καὶ
ἄνθρωπον.

Ωδὴ γ'. Ἡχος Βαρὺς. Ο Είρμος.

Ο κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς,
παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας
Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ
Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν
ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῆς ὄμολογίας σου
στερέωσον.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν
όδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὕσπλαγχνε Σωτήρ,
καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ

σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἡς τῷ σῷ
Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν
Γεννήτορι.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Σύ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ
τετρωμένον, δρακοντίω δήγματι Χριστέ,
καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι,
κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ
γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκώς με
συνανέστησας.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον**

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς
ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην
βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν
νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων
δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης,
τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

**Κανών α', Ὡδὴ γ', Τριωδίου Ἕχος πλ. β'
Στερέωσον Κύριε.**

**Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι.**

Ο Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ
τὸν φόβον τῷ προσώπῳ τίς ὄφθῇ αὐτοῦ
ἀλλ' ἐτοίμη γενοῦ, ὡς ψυχὴ πρὸς
ὑπάντησιν.

**Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι.**

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν,
καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερὸν
γὰρ τὸ κριτήριον, ἐνῷ πάντες,
τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι·
ὅτε ἥξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι,
πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἄστεκτον Κύριε, ὄργὴν πῶς οἴσω τῆς
κρίσεώς σου, παρακούσας σου τὸ
πρόσταγμα; ἀλλὰ φεῖσαι, φεῖσαι μου, ἐν
ῷρᾳ τῆς κρίσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπίστρεψον, στέναξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὶν
ἢ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἢ πανήγυρις,
πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ νυμφῶνος ὁ
Κύριος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ημάρτηκα Κύριε, καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς
ἀνθρώπων, πλημμελήσας ὑπὲρ
ἄνθρωπον, πρὸ τῆς δίκης, ἔλεως γενοῦ
μοι φιλάνθρωπε.

Δόξα ...

Τριάς ἀπλή, ἄκτιστε, ἄναρχε φύσις, ἡ ἐν
Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς

σῶσον, πίστει, προσκυνοῦντας τὸ κράτος
σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Ἐβλάστησας Ἀχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν
ζῶντα λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ
σου, οὐ τραπέντα· Δόξα Θεομῆτορ τῷ
τόκῳ σου.**

**Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Κοντάκιον Ἡχος βαρὺς Ούκ ἔτι
φλογίνη ρομφαία.**

Ούκ έτι τὸ κράτος τοῦ Θανάτου, ἵσχύσει
 κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ
 κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς
 δυνάμεις αὐτοῦ, δεσμεῖται ὁ Ἄδης,
 Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται.
 Ἐπέστη λέγοντες Σωτήρ, τοῖς ἐν
 πίστει, ἔξερχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν
 ἀνάστασιν.

‘Ο Οἶκος.

“Ετρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια
σήμερον ὁ Ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἔνα
τῆς Τριάδος, ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ
Ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν, ἡ κτίσις δὲ
πᾶσα σύν τοῖς Προφήταις χαίρουσα
ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὥδην τῷ λυτρωτῇ
ἡμῶν Θεῷ τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου
τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν
τῷ Ἄδαμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἄδαμ. Ξύλον τοῦτον
εἰσήγαγεν· ἔξερχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν
ἀνάστασιν.

Κάθισμα Ὁχος α'. Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ.

Τὸ Βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις
δικαία, τὰ ἔργα μου δεινά, ἀλλ' αὐτός,
Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ
κολάσεως λύτρωσαι, ῥῦσαι, Δέσποτα,
τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον, ἐκ
δεξιῶν σου με στήναι, Κριτὰ δικαιότατε.

ἔτερον, Κάθισμα Ὁχος πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ
θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς, πῶς
ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ;
ποίᾳ δὲ παρρησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ
ἄσωτος ἐγώ; Εὕσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ
μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον ἐλέησόν
με.

Δόξα ... Ἡχος ὁ αὐτὸς.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν
τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον
ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσῃς
μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς
με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαι
μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον, Ὁμοιον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε
Παρθένε· τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεράν,
προστασίαν αἴτοῦμαι, σπλαγχνίσθητι εἰς
εὔπεριστατον λαόν, δυσώπησον τὸν
ἐλεήμονα Θεόν, ρύσθηται τὰς ψυχὰς
ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη
εὐλογημένη.

"Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης

ήμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον Ἡχος α'. Αύτόμελον.

**"Οταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης,
καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ
τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ
βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ
δημοσιεύωνται, τότε ῥῦσαι με, ἐκ τοῦ
πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ
δεξιῶν σου μὲ στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.**

'Ο Οἶκος.

**Τὸ φοβερόν σου κριτήριον
ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ
τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ
πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς
ἔλεγχόμενος, ὅταν μέλλης καθέζεσθαι
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν
ἔξέτασιν, τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας
οὐδεὶς ἔξισχύσει, ἀληθείας ἔλεγχούσης,**

καὶ δειλίας κατεχούσης, μέγα μὲν ἡχήσει
τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἀμαρτωλοὶ δὲ
βρύξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους,
καὶ φεῖσαι μου, Κριτὰ δικαιότατε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ Ι' τοῦ μηνός Μαρτίου, μνήμη
τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν
Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου,
Παύλου, Διονυσίου, Κυπριανοῦ καὶ
Κρήσκεντος.**

Στίχοι.

Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρεσι
πλύνας

Τμηθεὶς Κοδρᾶτε σῶν ἀφ' αἰμάτων
πλύνῃ.

Γνωστοῖς Ἀνεκτον σὺν δυσὶ κτείνει
ξίφος,

Οἵς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ
χάριν.

Ὄρῶν καταθνήσκοντα Κρήσκεντα
ξίφει,

Σπεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς
τεθνάναι.

Ἄμφὶ δεκάτῃ Κοδρᾶτον ξίφος
έγκατέπεφνε.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς
Πατρικίας.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μαρκιανὸς
ξύλοις θλασθεὶς τελειοῦται.**

Στίχοι.

Ἐθαύμασαν βροτοὶ σε θλασθέντα
ξύλοις,
Ἄμην λέγω σοι, Μαρκιανέ, καὶ νόες.

‘Υπόμνημα Τριωδίου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς δευτέρας καὶ
ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ιησοῦ Χριστοῦ μνείαν ποιούμεθα.**

Στίχοι.

“Οτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτής πάντων κάθη.
Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμε κρίνοις.

**Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ ὁ
Θεός, τῆς εὔκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς
καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ δεξιῶν σου
συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

‘Ωδὴ α' Ἡχος πλ. β'.

**Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς ἐγένετο μοὶ εἰς
σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω
αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου καὶ ὑψώσω
αὐτόν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.**

‘Ωδὴ γ'.

**Στερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν
μου, ὅτι μόνος Ἀγιος ὑπάρχεις καὶ
Κύριος.**

Ωδὴ δ'.

Ἄκηκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου
Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ
Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις
δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγενύ Ἀκήκοα τὴν
ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. δόξα τὴ
δυνάμει σου Κύριε.

Ωδὴ ε'.

Ἐκ νυκτὸς Ὁρθρίζοντα Φιλάνθρωπε,
φώτισον δέομαι, καὶ Ὁδήγησον καμέ, ἐν
τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με
ποιεῖν, ἀεὶ τὸ θέλημά σου.

Ωδὴ ζ'.

Ἐβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν
οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ
Ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ωδὴ ζ'.

Ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἡδικήσαμεν
ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ
ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἀλλὰ
μὴ παραδῶ ἡς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν
Πατέρων Θεός.

Ωδὴ η'.

**Στιχ. Αίνοῦμεν, εὔλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Όν Στρατιαὶ Ούρανῶν δοξάζουσι καὶ
φρίττει τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ,
πᾶσα πνοῶ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὔλογεῖτε,
καὶ. ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.**

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
 ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
 Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

“Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
 δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
 μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

“Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
 ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς
 φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
 διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
 καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε
κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καταβασία Ὡδὴ θ' Ἡχος πλ. β'.

**Ἄσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου,
ἄσπορος ἢ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἢ γέννησις
καινοποιεῖ τὰς φύσεις, διὸ σὲ πᾶσαι αἱ
γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα,
όρθιοδόξως μεγαλύνομεν.**

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ.

"Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,

"Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

**'Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίᾳ τῶν ποδῶν
αύτοῦ.**

"Οτι"Άγιός ἔστιν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ',

"Ήχος β', Τοῖς μαθηταίς συνέλθωμεν."»

**"Οτι ἦραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας
εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων
Πέτρος, καὶ ἄλλος, Μύστης Χριστοῦ, ὃν**

ἡγάπα, ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ
όθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ
κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς
τούτων· διὸ πάλιν ἡσύχασαν, τὸν Χριστὸν
ἔως εἶδον.

**Ἐξαποστειλάριον, Τριωδίου Ἡχος β'
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.**

Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως, καὶ ἀρρήτου
σου δόξης, ἡμέραν ἐνθυμουμενος,
φρίττω, Κύριε ὅλως, καὶ τρέμων φόβῳ
κραυγάζω, ἐπὶ γῆς ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι,
Χριστέ, τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς μετὰ δόξης,
τότε οἰκτρόν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι με
τιμωρίας, ἐκ δεξιῶν σου, Δέσποτα,
ἀξιώσας με στῆναι.

**Ἐτερον Ἐξαποστειλάριον, Τριωδίου
Ἡχος β' Ἐτερον Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Ίδοὺ ἡμέρα ἔρχεται, Κυρίου
παντοκράτορος, καὶ τίς ὑποίσει τὸν
φόβον, τῆς Παρουσίας ἐκείνου· ἡμέρα
γὰρ θυμοῦ ἔστι, καὶ κλίβανος καιόμενος,
ἐν ᾧ Κριτής καθέζεται, καὶ κατ' ἀξίαν
ἐκάστω τῶν πράξεων ἀπονέμων.

**Θεοτοκίον, Τριωδίου Ἡχος β' Ἐτερον
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως, καὶ τῆς φρικτῆς
ἔλεύσεως, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου,
κατανοῶν ὅλως τρέμω, καὶ
σκυθρωπάζων κράζω σοι· Κριτά μου
δικαιότατε, καὶ μόνε πολυέλεε,

μετανοοῦντά με δέξαι, τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· Σοὶ
πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
όσιοις αὐτοῦ.

Ἄνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας
θανάτου τὰ δεσμά· εὐαγγελίζου γῆ
χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ
τὴν δόξαν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν ἄγιον Κύριον, Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες
οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν,

έκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἄγιος Κύριος
Ιησοῦς, ὁ δείξας τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος,
αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ
πάντων ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι’ ἡμᾶς

Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν
καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ
ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς
τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὔεργέτης· πρὸς τοὺς
αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς
ἐν σκότει καθημένους, ὁ Ἡλιος τῆς
δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ ἀπαθής·
ἐπὶ τὸν ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ
ζωή· ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας·
πρὸς ὅν βοήσωμεν· Ο Θεὸς ἡμῶν δόξα
σοι.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργανῳ,

“Ετερα Στιχηρά, Άνατολικά. Ἡχος βαρὺς.
Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ
θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ
κραταιᾷ δυνάμει σου, καὶ συνήγειρας
νεκρούς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει
καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ
Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός,
καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

‘Ιδιόμελα, Τριωδίου Ἡχος πλ. β’.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις

**άλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.**

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν,
ὅταν μέλλωμεν πάντες, γυμνοὶ καὶ ὡς
κατάκριτοι, τῷ ἀδεκάστῳ Κριτῇ
παρίστασθαι· τότε σάλπιγξ ἡχήσει μέγα,
καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σεισθήσονται, καὶ
οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν μνημάτων
ἐξαναστήσονται, καὶ ἥλικία μία πάντες
γενήσονται, καὶ πάντων τὰ κρυπτὰ
φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν σου, καὶ
κόψονται, καὶ κλαύσονται, καὶ εἰς τὸ πῦρ
τὸ ἔξωτερον ἀπελεύσονται, οἱ μηδέποτε
μετανοήσαντες, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ
ἀγαλλιάσει, ὁ τῶν Δικαίων κλῆρος,
εἰσελεύσεται εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ὕχος πλ. β'.

**Στίχ. Ἄναστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου,
ύψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν
πενήτων σου εἰς τέλος.**

"Ω ποία ὥρα τότε, καὶ ἡμέρα φοβερά,
ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτής ἐπὶ θρόνου
φοβεροῦ! βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ πράξεις
ἐλέγχονται, καὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους
δημοσιεύονται, Ἀγγελοι περιτρέχουσιν,
ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. Δεῦτε
ἀκούσατε βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, δοῦλοι
καὶ ἑλεύθεροι, ἀμαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι,
πλούσιοι καὶ πένητες, ὅτι ἔρχεται Κριτής,
ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην,
καὶ τίς ύποστήσεται ἀπὸ προσώπου

αύτοῦ, ὅταν "Ἄγγελοι παρίστανται,
έλέγχοντες τὰς πράξεις, τάς διανοίας, τὰς
ἐνθυμήσεις, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ; Ὡ
ποία ὥρα τότε!" Άλλα πρὸ τοῦ φθάσαι τὸ
τέλος, σπούδασον κράζουσα, Ψυχή· ὁ
Θεός, ἐπίστρεψον, σῶσόν με, ὡς μόνος
εὕσπλαγχνος.

“Ηχος πλ. δ'”

**Στίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ
θαυμάσιά σου.**

Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν
γενόμενος, τὸ ἔξουσιαστικὸν Θεοῦ
θεωρήσας, οὕτως ἐβόα· Κριτήριον
ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἡνεώχθησαν. Βλέπε,
ψυχή μου, νηστεύεις; τὸν πλησίον σου
μὴ ἀθέτει. βρωμάτων ἀπέχη; τὸν
ἀδελφόν σου μὴ κατακρίνῃς, μὴ τῷ πυρὶ¹
παραπεμπομένη, κατακαῆς ὡσεί κηρός,
ἄλλ' ἀνεμποδίστως εἰσάξῃ σε Χριστός, εἰς
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Δόξα ... “Ηχος α'”

Προκαθάρωμεν ἐαυτούς, ἀδελφοί, τῇ
βασιλίδι τῶν ἀρετῶν· ἵδοὺ γὰρ
παραγέγονε, πλοῦτον ἡμῖν ἀγαθῶν
κομίζουσα, τῶν παθῶν κατευνάζει τὰ
οἰδήματα, καὶ τῷ Δεσπότῃ καταλλάττει
τοὺς πταίσαντας· διὸ μετ' εὔφροσύνης
ταύτην ὑποδεξώμεθα, βοῶντες Χριστῷ
τῷ Θεῷ, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
ἀκατακρίτους ἡμᾶς διαφύλαξον,

δοξολογοῦντάς σε τὸν μόνον
ἀναμάρτητον.

Καὶ νῦν ... ἥχος β'.

· Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε

Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ
σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ
Ἄδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα
νενέκρωται, ἡ Εὕα ἡλευθέρωται, ὁ
Θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
έζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες
βιῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ οὗτως εὔδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

- **Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα**
ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν
ἀνθρώποις εύδοκίᾳ.
- **· Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,**
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.
- **Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,**
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον
Πνεῦμα.
- **Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ**
Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

- **Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἔλέησον ἡμᾶς.**
- **"Οτι σὺ εἶ μόνος" Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.**
- **Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**
- **Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.**
- **Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε, ἔλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.**
- **Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**

- “**Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὄψόμεθα φῶς.**
- **Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.**
- **Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.**
- **Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**
- **Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Άναστάσιμον Τροπάριον Ἡχος πλ.
δ'.**

Άναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ἄμήν.

ΤΗ Ι' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2024.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Ἡχος βαρύς.
Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου
παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος
Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ
 τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν
 καὶ ἀεί τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
 σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
 εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
 Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
 μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου

Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν”Εθνους, πάσης
Ἄρχης καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως,
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οίκουντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εὔφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὔσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. Εύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἄγιον αύτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αύτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡ τοίμασε
τὸν θρόνον αύτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αύτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ
ἔργα αύτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αύτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Άντίφωνον Β'.

Στίχ. **Α**ἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Βασιλεύσει Κύριος είς τὸν αἰῶνα,
ό Θεός σου, Σιών, είς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Δόξα. Πατρί .. Καὶ νῦν ...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας. Εἴς ὧν τῆς ἀγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν**

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος Βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον,
ἡνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν
Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ
τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύγγειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἴς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος Βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον,
ἡνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν
Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ
τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύγγειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. γ' Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ
φοιβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἴς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος Βαρὺς.

**Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν Θάνατον,
ήνεῳξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν
Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ
τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύγγειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

Εἰσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς
σοι, Ἄλληλούϊα.**

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος βαρύς.

**Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν Θάνατον,
ήνεῳξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν
Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ
τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύγγειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

Ἀπολυτίκιον Ἅγιου τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Ἡχος α'. Αύτόμελον.

**"Οταν ἔλθης ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης,
καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ
τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκῃ, καὶ**

βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ
δημοσιεύωνται, τότε ῥῦσαι με, ἐκ τοῦ
πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ
δεξιῶν σου μὲ στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Θεὸς ὁ Ἀγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό<sup>των Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ<sup>πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὅντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
όμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὔτος, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν</sup></sup>

τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
όσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

”Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

”Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.(γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Άμην.

”Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

”Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος Προκείμενον. Ἡχος βαρὺς.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ
ἴσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ
οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν·
ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα. 8:8 13, 9:1 2

Ἄδελφοὶ, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὕτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὕτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἔξουσία ὑμῶν αὗτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἵδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείᾳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὅντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι’ ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε.

Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἴμι ἀπόστολος; οὐκ εἴμι ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; οὐ τὸν ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἴμι ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν είμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἄλληλούϊα (γ') Ἡχος πλ δ'.

**Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.**

**Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον
αύτοῦ ἐν ἔξιμολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.**

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Είρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

'Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον κε' 31 – 46.

Εἶπεν ὁ Κύριος· "Οταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες
οἱ ἄγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει
ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· ³²καὶ
συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα
τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ'
ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ
πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, ³³καὶ στήσει
τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ
ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. ³⁴τότε ἔρεῖ ὁ
βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ
εὔλογημένοι τοῦ πατρός μου,
κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν
βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου· ³⁵ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι

φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος
 ἥμην καὶ συνηγάγετέ με, ³⁶γυμνὸς καὶ
 περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ
 ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἥμην καὶ
 ἥλθετε πρός με. ³⁷Τότε ἀποκριθήσονται
 αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε
 εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ
 διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; ³⁸Πότε δέ σε
 εἴδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ
 γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; ³⁹Πότε δέ σε
 εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ
 ἥλθομεν πρός σε; ⁴⁰Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
 βασιλεὺς ἔρει αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν
 ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ
 ἐποιήσατε. ⁴¹Τότε ἔρει καὶ τοῖς ἐξ
 εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ
 κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ
 ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς
 ἀγγέλοις αὐτοῦ· ⁴²Ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ
 ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ
 ἐποτίσατέ με, ⁴³ξένος ἥμην καὶ οὐ
 συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ
 περιεβάλετέ με, ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ
 καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. ⁴⁴Τότε
 ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ
 λέγοντες· κύριε, πότε σε εἴδομεν
 πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ
 ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ
 διηκονήσαμέν σοι; ⁴⁵Τότε ἀποκριθήσεται
 αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον

ούκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν
έλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.⁴⁶ καὶ
ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν
αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,

συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὔχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἴκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ίκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἅγιου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δῷης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**"Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ῦμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ύποδεξόμενοι.**

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρήνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρήνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἅγιου. Εὔδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
Θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εύωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
Ἄγιου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
Θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,

Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

**Διά τῶν οίκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εύλογητὸς εἴ, σὺν τῷ
Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

**+Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
΄Αγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
όμοιογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
όμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

**΄Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἴσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς Θύρας, τὰς Θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ¹
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρός.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ
Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς

έκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν
Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
➤ Ἄμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

”Ελεον εἰρήνης, Θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

”Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.

”Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

”Αξιον καὶ δίκαιον ἔστι.

**Τὸν ἐπινίκιον ὅμνον ἄδοντα, βιῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτο μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἔκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
όσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ

Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αύτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ύμνοῦμεν, σὲ εὔλογοῦμεν, σοὶ
εύχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό' Εξαιρέτως.

”Αξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

.Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἑκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
όρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.

**Καὶ ὃν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὄρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ
Ἄγιου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἄγιόν σου
Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἑκκλησιῶν,
σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς
τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Άγιου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς

τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Υπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
Θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, έλέησον.

Ύπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, έλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, έλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἵτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ό Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ᾧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγιου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆς καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς

αἰώνίου, εἰς ἀπολογίαν εύπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰώνιων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
 ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
 καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
 ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἔαυτῶν κεφαλὰς
 εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
 ὄχυρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
 ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
 ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
 σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
 εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
 Ἅγίου κοινωνίαν.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὔλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
 ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
 ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
 συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
 συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
 χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
 Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
 δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ο Θεὸς ἵλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
έλέησον με.**(3).**

Πρόσχωμεν
Τὰ Ἀγια τοῖς Ἅγιοις.

Εἰς ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Κοινωνικόν ἥχος δ'.
Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.
Ἄλληλούϊα.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ __
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.

Ἄμην.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἥχος β'.
Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἔλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἀφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ανυμνήσωμεν τήν
δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων
σου μετασχεῖν μυστηρίων, τήρισον ἡμᾶς
ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, ὅλην τήν ἡμέραν
μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου.
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.**

- Ὁρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ
ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ
μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ
Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.

- Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἴτησάμενοι,
ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀγίων, ἀχράντων,
ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου
Μυστηρίων, ἂ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ'
εὔεργεσίᾳ, καὶ ἀγιασμῷ, καὶ ιάσει τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὕτος,

Δέσποτα τῶν ἀπάντων, δὸς γενέσθαι
 ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ ἀγίου Σώματος
 καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν
 ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον,
 εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἵασιν ψυχῆς
 καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς
 ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν
 σου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον, τὴν
 ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ
 σου.

**“Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

Ἐν εἱρήνῃ προέλθωμεν

Του Κυρίου δεηθῶμεν

Ο εὔλογῶν τοὺς εὔλογούντας σε, Κύριε
 καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας,
 σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν
 κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς
 Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἀγίασον τοὺς
 ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου
 σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ
 σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς
 τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἱρήνην τῷ
 κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις
 σου, τοῖς ἱερεύσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν,
 τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. “Οτι
 πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα
 τέλειον ἄνωθέν ἔστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ

τοῦ Πατρός τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

ῆχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (**τρίς**).

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,

έλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

Ἄμην.

Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.